

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΙΟΝΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ὁ ἐν τῷ κατωτέρῳ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενος Ὑδριώτης πλοίαρχος Κυριάκος Νικολάου εἶνε ὁ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἁγῶνος γνωστός ὑπὸ τὸ οἰκογενειακὸν του ὄνομα Σκούρτης, ὅστις τῷ 1825 ἀνεδείχθη ὑπὸ τῆς τότε προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀρχηγὸς τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ εὐρίσκεται παρὰ τῆς εὐγενεῖς Κυρία Σεκαμτῖνα Δημητρίου Μπουνοῦρη, ἑγγονῆ πρὸς πατρός του Κυριάκου Νικολάου Σκούρτη. Μεταφερόμεν φέρε μόνον τὴν ἐπίσημον ἑλληνικὴν μετάφρασιν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗ ΤΩΝ ΙΟΝΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ἐπ' ὀνόματι τῆς αὐτοῦ Μ. Αὐτοκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, βασιλέως τῆς Ἰταλίας, Προστάτου τῆς τοῦ Ρήνου συμμαχίας, Μεσιτῶν τῆς συμμαχίας τῶν Σβιτέρων (Médiateur de la Confédération Suisse).

Ἡμεῖς, Γενικὸς Διοικητὴς καὶ Αὐτοκρατορικὸς Κομισάριος εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους.

Ἐπιβεβαιούμεν εἰς ὅποιονδήποτε θέλει ἀνῆκει, ὅτι ὁ Καπιτάνος Ὑδριώτης Κυριάκος Νικολάου, ἀρχηγὸς τῆς Πολάκας τριῶν Καταρτιῶν, με' ὀθωμανικὴν σημαίαν, ὀνόματι: ἡ Παραγία τῆς Ὑδρας: φέρων εἰς Κορυφούς ἐν ἀξιόλογον φόρτωμα σιταρίου, εἰς τὴν στιγμήν ὅπου ὁ Λαδὸς τῆς νήσου ταύτης ἤρχιζε νὰ δοκιμάζῃ βίαιστικὰς χρεῖας, ἀπέθακε, τὸσον εἰς τὸν Λαδὸν τοῦτον, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀμιστρατζιῶν ὅπου εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ ἐπαγρυπνῇ πρὸς διατήρησίν του, τὰς ἐπωφελεστέρους ἐκδουλεύσεις.

Ὅτι ὁ ἐλεύθερος καὶ εἰληκρινὴς τρόπος με' τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐπραγματεύθη τὴν πώλησιν τοῦ ρηθέντος φορτώματος εἶναι ἀξιέπαινος, καὶ ὅτι αὐτὸς ἀπέκτησεν οὕτω δικαιώματα πρὸς τὴν ἀγάπην τῶν Ἐξουσιῶν, καὶ πρὸς τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐγκατοίκων τῶν Κορυφῶν.

Ὅθεν προσκαλοῦμεν, εἴτε τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἐνόπλων Καραβίων τῆς Α. Μ. Αὐ. καὶ Β. ὅπου αὐτὸς ἤθελεν ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ταξιδιὸν του, εἴτε τοὺς Ὑπάτους (les Consuls), τῆς Γαλλίας εἰς τὰς διαφόρους σκάλλας, ὅπου θέλει ἀράξει, εἴτε τέλος πάντων τὰς διαφόρους Γαλλικὰς Ἀξίας, στρατιωτικὰς τε καὶ πολιτικὰς με' τὰς ὁποίας θέλει ἴσως αὐτὸς πραγματευθῆ εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ ἔχωσι διὰ τὸν ρηθέντα καπετᾶνον Κυριάκον Νικολάου τὰς προσοχὰς καὶ τὴν εὐνοίαν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ αὐτοῦ ὁδηγία (sa conduite) ἡ ἀξιότιμος καὶ ἡ οὐσιώδης δούλευσις ὅπου αὐτὸς ἐκαμῆ, τῷ δίδουσιν ἓνα τίτλον τὸσον μόνιμον, ὅσον καὶ νόμιμον.

Ποιηθὲν καὶ δοθὲν εἰς Κορυφούς τὴν 15 Μαΐου 1811.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΣ Ο Γενικὸς Διοικητὴς στρατιωτικῆς διαιρέσεως
ΚΟΜΙΣΑΡΙΟΣ τῆς διαιρέσεως
Με' ΛΕΣΣΕΨ (de Division).

ΔΟΝΖΕΛΟΤ

Διὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κομισαρίου ὁ Γενικὸς Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Μεϊζονοῦ Βαθμοῦ (État-Major) τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Ἰονικῶν Νήσων.

ΒΟΤΤΟΥ

ΒΟΔΟΥΗ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διηγόρος. — Βεβαίωτατα... τὴ δίκη τὴν παίρνω ἐγὼ ἐπάνω μου.

Χωρικός. — Λοιπὸν νομίζεις πῶς θὰ τὴν κερδίσομε;

Διηγόρος. — Χωρὶς ἄλλο, ὅταν ποῦ σὲ βλέπω καὶ με' βλέπεις.

Χωρικός. — Ἐέρεις... τότες δὲν θὰ τὸν πάω εἰς τὰ δικαστήρια... Ὅτι σοῦ διηγήθηκα ὡς τώρα εἶνε τοῦ ἀντιδικου μου, καὶ ὄχι δικό μου!

Α... — Δάνεισέ μου, σὲ παρακαλῶ, πέντε δραχμαῖς. Ἐξέχασα τὸ πορτομνέ μου εἰς τὸ σπίτι.

Β'. — Ναι, μὰ συχνὰ συχνὰ ξεχνᾷς τὸ πορτομνέ σου εἰς τὸ σπίτι.

Α. — Δὲν ἔχει νὰ κἀνὴ τίποτε; τὸ πορτοφόλι; ἔτσι κι' ἔτσι δὲν ἔχει ποτὲ τίποτα μέσα.

Ἐν ξενοδοχείῳ.

Εἰς τῶν ἐνοικούντων ξένων καλεῖ τὸν ὑπηρετὴν:

— Δίσε, σὲ παρακαλῶ, τὸ παπούτσι μου εἰς τὸν ἀπέναντι ὑποδηματοποιόν. Χθὲς ἐσχίσθηκε ὀλίγον ἀπὸ ἓνα καρφί.

— Εὐθύς, κύριε.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ καὶς τοῦ ὑποδηματοποιοῦ λέγει εἰς τὸν θυρωρὸν τοῦ ξενοδοχείου: «Νὰ τὸ παπούτσι... ἐρράφθηκε... κοστίζει 50 λεπτά».

Ὁ θυρωρὸς πληρώνει, εἶτα δὲ φέρει τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν ὑπηρετὴν.

— Νὰ τὸ πικούττι, τὸ ἔφερε τὸ παιδί; τοῦ ἔδωσα ἓνα φράγκο.

Ὁ ὑπηρετὴς φέρει τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν θαλαμηπόλον:

— Δόσε μου 1½ φράγκα γιὰ τ' ἀφεντικὸ ἴσοσ ἐπλήρωσα γιὰ ραφτικὰ.

Θαλαμηπόλος (πρὸς τὸν ξένον). — Ἰδοῦ, κύριε! εἶνε ἐξαίρετος ἐργασία! ἐκόστισαν τὰ ραφτικὰ δύο φράγκα.

Ὁ ξένος πληρώνει ἀγογγύστως. Μετ' ὀλίγον δὲ διαβαίνων ἀπὸ τοῦ ὑποδηματοποιείου, ἐρωτᾷ ἓκ περιεργίας τὸν ὑποδηματοποιόν:

— Πόσο στο:χίζουν τὰ ραφτικὰ;

— Τίποτε, κύριε, ἀπαντᾷ ὁ ὑποδηματοποιός, τίποτε! ἦτον μικροδουλειὰ.

Λογικὴ ἀγρίων.

— Ἀπάνθρωπε, εἶπέ ποτε πεπολιτισμένος τις εἰς ἄγριον, τρώγεις τὸν πατέρα σου ὅταν γηράσῃ!

— Ἀχάριστε, ἀπήντησεν ὁ ἄγριος, ἀφίνεις τὸν ἰδικόν σου καὶ τὸν τρώγουσιν οἱ σκώληκες!

— Θέλεις νὰ μάθης πόσον ἀξίζει ἐν τάλληρον; Ζήτησέ το δανεικόν.